

[Hans Hansen (Rørby).]

ud af Spillet til Fordel for Eterne, og det bliver disse, der kommer til at regere Landet.

Der er Grund til, synes jeg, i vor Tid, hvor Demokratiet overalt i Verden har Vanskeligheder, at pege paa den Fare, som vi her ved Normeringsloven staar Ansigt til Ansigt med. Derfor skal det siges her fra Rigsdagens Talerstol, at dette undergraver Folkestyret og gør det svagt over for Diktaturets Fare. Diktatur har Betingelser, saa snart Befolkningen bliver træt, og saa snart Rigsdagen udsættes for den Kritik, som ikke kan udeblive under dette System.

Vi kan naturligvis ikke fra vor Side modsætte os, at de vedtagne Love føres ud i Livet, men vi maa fremdeles bekæmpe dette fordærlige System og modsætte os det Statsregereri, der her er Aarsagen til, at Normeringslovene bliver stadig mere og mere omfattende.

Dette var de rent principielle Betragtninger, jeg fandt Anledning til at gøre her ved denne første Behandling af Normeringslovforslaget.

Finansministeren (V. Buhl): Naar man skal vurdere Omfanget af Statens — og ogsaa Kommunernes — Administrations-system, er der to Spørgsmaal, man maa tage Stilling til. Det ene er Spørgsmaalet om, hvor stort et Personale der skal til for at føre de Opgaver igennem, som nu engang er lagt ind under denne Administration. Med Hensyn til denne Side af Sagen forstod jeg det ærede Medlem, der nu havde Ordet, saadan, at han erkender, at der ikke er noget at sige til den Ordning, der er foreslaaet paa dette Punkt, erkender, at de nye Stillinger, der her er Tale om, er velbegrundede i Betragtning af Opgavernes Omfang.

Det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvor meget man skal drage ind under den offentlige Administration, hvilke Opgaver man skal tage op her, turde være et Spørgsmaal, som man bedst beskæftiger sig med, hver Gang man har med den ene eller den anden bestemte Opgave at gøre. Jeg tror ikke, det vil være nyttigt her at begynde en almindelig Gennemgang af Statens forskellige Opgaver. Jeg havde Lejlighed til, da det samme Spørgsmaal blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen under Debatten om Tjenestemandslønningerne, at sige til dette ærede Medlem, at hvis der var Omraader, som man mente kunde beskæres eller indtages, saa var det ganske nyttigt eller

rettere det eneste naturlige og rigtige, at man fremdrog disse Omraader. Jeg vil ikke invitere til en stor Debat om det nu, men jeg vil sige, som jeg da sagde, at det maa være enkelte konkrete Ting, man maa pege paa, og saa maa man diskutere disse Spørgsmaal, naar de ligger for.

Jeg kan for min Del ikke erkende, at der er Opgaver, som der stilles Personalekrav til, som ikke er af den Beskaffenhed, at det er naturligt at løse dem paa den Maade, som sket er. At der er en stadig Udvikling i Retning af at inddrage flere Opgaver under den offentlige Forvaltning, ligger simpelt hen i hele den moderne økonomiske og tekniske Udvikling; en stor Del af de Opgaver, som maa løses i vor Tid, løses afgjort bedst ved et Samarbejde mellem de forskellige Kræfter. At man søger at gennemføre den Lovgivning, som Rigsdagen, Folkestyrets Mænd, har iværksat, søger at gennemføre den teknisk og sagligt og administrativt bedst muligt ved at knytte den fornødne Arbejdskraft dertil, kan jeg ikke erkende skulde have noget med Undergravning af Folkestyret at gøre. Et Folkestyre maa løse sine Opgaver til enhver Tid ud fra de Forudsætninger, som selve Tiden byder paa.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Jeg har ikke sagt, at man undergraver Folkestyret ved at føre Lovene ud i Livet, jeg har sagt det modsatte, men jeg har peget paa den Fare, der ligger i, at man fører Erhvervslivet ind under Staten og dog, som det er bevist Gang paa Gang gennem hele Ordningspolitikken, ikke har været i Stand til at løse Opgaven. Derved pisker man Interesserne op mod hinanden, giver let Spil for en tilstrækkelig dygtig demagogisk Agitator, undergraver Folkestyret og lægger det for Had. Det er sket ude over Verden paa samme Maade, og jeg advarer mod den Fare, som vi her staar midt i.

Bjerring: Det har altid været Skik og Brug i de Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen, at man ikke havde nogen Forhandling om Normeringslovforslaget ved første Behandling, men henlagde Forhandlingen derom til anden Behandling.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), idet jeg i øvrigt henholder mig til de Oplysninger, den højtærede Finansminister kom med ved Lovforslagets